

[Hoistein.]

vil volde Vanskeligheder at komme overens med England om, det maa ordnes saaledes, som det bedst stemmer med danske Interesser. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har udtrykkeligt fremhævet, „at det vil være rimeligt og naturligt at gøre navnlig Englænderne, som i saa høj Grad holder paa den frie Handel, altsaa fri Import, opmærksomme paa, at det System, vi er inde i, ikke alene er et handelspolitisk Instrument, som man har sagt det, men at, som jeg har sagt, ogsaa Valutabetragtninger og andre Betragtninger har været medvirkende til, at man har kunnet gaa med til et System, der ikke vil kunne opretholdes i en længere Fremtid“. Saa hvis det var en ufravigelig Forudsætning for, at disse Forhandlinger kan komme i Gang og føre til et positivt Resultat, at den gældende Valutaordning opretholdes i Fremtiden, vilde denne Valutaordning blive en permanent Institution i dansk Handel og maaske ogsaa i dansk Industri- og Pengepolitik. Saaledes er Forholdet imidlertid ikke. Der er ikke det mindste i Vejen for, at England kan faa sine Ønskemaal opfyldt uden Bibeholdelse som permanent Institution af den Valutaordning, om hvilken det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at den ikke kan og heller ikke bør opretholdes i Fremtiden. Heri tror jeg, det ærede Medlem er enig med mig; men naar det er Tilfældet, burde man ogsaa fra borgerlig Side, umiddelbart efter at man for anden Gang med en overordentlig Taalmodighed og Overbærenhed, set paa Baggrund af de dyrekøbte Erfaringer, som hidtil er indhøstet med Hensyn til Regeringens loyale Administration af denne Ordning, paa ny har givet den denne Fuldmagt, straks protestere imod, at den offentlige Mening her i Landet af den højtærede Udenrigsminister bibringes den Opfattelse, at denne Valutaordning kræves bibeholdt af den engelske Regering, for det er ikke Tilfældet. Det, England kræver, er, som sagt, at faa sine eksportpolitiske Ønskemaal opfyldt, og de kan opfyldes uden Bibeholdelse af den gældende Valutaordning. Hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke mener, at dette er Tilfældet, vil jeg bede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sige, at han mener, at Valutaordningen af Hensyn til England maa gøres til en permanent Institution i dansk Erhvervsøkonomi. Jeg synes, det var foruroligende Udtalelser, han citerede af „Times“ om dette Valutakontrolsystem, Udtalelser, som jeg ikke nærer Tvivl om, direkte eller indirekte, er inspireret fra dansk Side, højest sandsynligt gennem den

danske Presseattaché i London efter Ordre fra hans overordnede. Udtalelsen lød saaledes:

„Ved det i Øjeblikket gældende Valutakontrolsystem, som det er Regeringens“
— den danske Regeringens —

„Hensigt at fortsætte“
— som om det givet var Regeringens Hensigt at fortsætte dette —

„holder Autoriteterne det danske Marked fuldstændig i sin Haand. Man kan afgøre ganske nøjagtigt, hvilke Varer det tillades at bringe ind i Landet, og hvilke Lande der skal have Tilladelse til at levere dem“.

„Hvis Kontrolsystemet bevares for en Periode af to eller tre Aar, er der neppe Tvivl om, at største Delen af den danske Importhandel vil være ledet ind i britiske Kanaler, og at den naturligt vil fortsætte med at flyde gennem disse Kanaler, naar Restriktionerne ophæves“. — altsaa formodentlig naar Valutaordningen alligevel afvikles i Danmark, men hvis det er Tilfældet, vil det jo netop sige, at „Times“ erkender, at det er muligt at opfylde Englands Eksportinteresser uden Bibeholdelse af Valutasystemet og det gennem Valutasystemet knæsatte Importbegrænsnings- og Importrestriktionssystem.

„To eller tre Aar“

staar der! Ja, denne Betragtning passer vist den højtærede Udenrigsminister som Handske til Haand. Først forlænger man Valutaordningen for et Aar, til Januar 1934, og naar saa den Tid kommer, til næste Efteraar senest, da Spørgsmaalet om Revision af Ændringer i og Afvikling af denne Ordning skal tages op, vil Regeringen hen vise til, at det er ønskeligt og nødvendigt at opretholde den i to à tre Aar af Hensyn til England. Se, dette er et Vidnesbyrd om, at Regeringen vedbliver at føre handelspolitiske Interesser og Hensyn i Marken til Fordel for Underbygning og Befæstelse af den gældende Valutaordning, som intet har med Sandheden og de faktiske Forhold at gøre.

For Handelens Vedkommende kan der vel ikke være Tvivl om, at en Ordning, som ganske vist paabyder Regeringen i den Tid, Loven gælder, aldrig at nedsette den enkelte Importørs Import under 45 pCt. af Værdien af hans Import i 1931, ikke destomindre er en overordentlig byrdefuld og generende Ordning, for Regeringen har jo ingen Forpligtelse med Hensyn til, hvor stort et Importkvantum den indenfor denne Grænse vil give den enkelte Importør. Tænker man sig, at en Importør i 1931 in-